

РЕШЕНИЕ

№ 462

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9361** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 АПК вр. с чл.121, ал.1 т.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на А. Б. Ч. ЕГН [ЕГН] от [населено място] СРЕЩУ ЗАПОВЕД №1627 от 29.07.2019г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е съкратена длъжността ѝ „старши експерт“, IV ранга в отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитието на селските райони“ вДФЗ.

По изложените в жалбата твърдения се моли жалбата да се уважи. На първо място се акцентира на факта, че няма реално допускане до работа. На следващо място се визира, че още в същия ден на допускането на лицето – ѝ е връчена заповед за преназначаване и съответно заповед за съкращаване. Излага се твърдението, че съкращаването е формално –единствено с цел да не се допусне Ч. до работното ѝ място. Има позоваване на справка, че в отдела за периода след съкращаването –са били назначени служители. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателката лично поддържа жалбата си и чрез адв.В.. Претендират разноски.

Ответната страна, чрез юрк.М., опорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Оспорва разноските на противната страна като прекомерни.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си чл.168 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е депозирана на 05.08.2019г. по отношение на акт връчен на 29.07.2019г., поради което се прави извода, че е в срок вкл. е адресирана от лице с правен интерес и е допустима и на това основание.

По същество СЪДЪТ НАМИРА жалбата за основателна с оглед следните съобщения: Не е спорно, че с решение №1032 от 19.02.2018г. по адм.дело №5460/2017г. на АССГ на л.72, оставено в сила с решение №10644 от 09.07.2019г. по адм.дело №4750/2018г. на ВАС Во., по жалба на Ч. е отменена заповед №210 от 05.03.2017г. на ИД на ДФЗ за съкращаване на длъжността й.

На 22.07.2019г. в срока по чл.122, ал.1 от ЗДСл. Ч. се е явила в ДФЗ, за да бъде допусната до работа като е уведомена да се яви отново на 29.07.2019г..

На 29.07.2019г. е издадена Заповед №1625 от 29.07.2019г. на ИД на ДФЗ, с която Ч. е допусната до работа и е възстановена на длъжността преди уволнението - "старши експерт" в отдел „Мерки за обучение и местни стратегии“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“.

На 29.07.2019г. е издадена и заповед по чл.82а от ЗДСл –заповед №1626 от 29.07.2019г., с която Ч. е преназначена в друг отдел- „Оторизация на плащанията по частни проекти“ /л.10/.

На 29.07.2019г. е постановена и оспорената заповед №1627 от 29.07.2019г. за съкращаване длъжността на Ч. –л.12.

Горепосочените заповеди са връчени едновременно.

По преписката е представена заповед №03-РД-2894 от 23.07.2019г. на л.31, с която е утвърдено щатно разписание като съгласно същото на л.32 в отдела на жалбоподателката са 30 старши експерти. На л.39 е представена и новата заповед №03-РД/2972 от 29.07.2019г., с която се утвърждава щатното разписание, където старши експертите в отдела на жалбоподателката намаляват с 1 бр. и съответно вместо 30 са 29, за разлика от отдел „Методология и мониторинг“, където старши експертите са увеличени с 1бр.. Във връзка с това е представения бланкетен доклад на л.45 вх.№03-0416/3548 от 26.07.2019г., видно от който посочената промяна и с оглед оптимизация на работата.

По делото е представена справка на л.60, видно от която за периода от 29.07.2019г. до 31.10.2019г. в отдела на жалбоподателката е назначен 1 държавен служител.

С оглед изложеното СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА намира следното:

Съгласно чл.10б от ЗДСл. заповедта за съкращаване на щата е издадена от надлежен орган- органа по назначението какъвто е ИД на ДФЗ.

Заповедта съдържа необходимите реквизити, но е материално незаконосъобразна. За да се съкрати жалбоподателката –тя следва да е първо реално допусната да изпълнява функциите на длъжността от която е съкратена, да е законосъобразно преместена и на следвало място да има реално, обективно съкращаване на щата. Същото, за да е законосъобразно не следва да е инспирирано от възстановяването на ищцата следствие от съдебното оспорване на втората по ред заповед за съкращаване.

Съгласно Устройствения правилник на ДФЗ обн.ДВ бр.151/2012г. числеността на ДФЗ е определена и разпределена в дирекции –приложение към чл.12, ал.3 от правилника. В тази връзка се маркира, че въпрос на целесъобразност е утвърждаването на ново щатно разписание, който акт –заповедта за одобряването му не подлежи на съдебен контрол.

От друга страна, СЪДЪТ по отношение на преместването констатира, че няма извършено такова. Видно от заповедта, тя е издадена на основание чл.82а, ал.1 и ал.2

от ЗДСл т.е. изисква писмено съгласие на служителя, а подобно няма, не е описано в акта, няма и срок за преместване, не е дадена възможност на страната да оспори тази заповед т.е. тя е нестабилен ИАА, не е влязла в сила към момента на издаването на заповедта за съкращаване, поради което съкращаването е материално-незаконосъобразно на посоченото основание -не може да се съкрати лицето от длъжност, която не заема.

На следващо място –дори и да беше надлежно преместена, съкращаването ѝ не е в съответствие с материано-правната норма на чл.106 от ЗДСл. и целта на закона. Видно от справка – след съкращаването на страната – в отдела е бил назначен държавен служител. Видно от датата на явяване в отдела, както и от датите на заповедите за утвърждаване на новото щатно разписание- както се посочи има съмнение, че посоченото съкращаване е с цел не оптимизация на работата, а повторното съкращаване на ищцата. Съгласно Устройствения правилник, приет с ПМС 151/2012г.- в същия е определена общата численост на дирекцията 99 щата /приложение към чл.12, ал.3 от УП на ДФЗ/, като в рамките на същата по отдели ИД може да „размества“ служителите, но тези движения следва да са обективни т.е. да почиват не на субективен елемент, а да следват от необходимостите на работния процес. Не е достатъчно докладна на директора на дирекцията, тъй като тя представлява извод, липсват фактите, на които почива този извод. Няма анализ, което именно разкрива тенденционното отношение на ответника към жалбоподателката и прави постановената заповед за съкращаване такава в несъответствие с целта на закона.

Следователно –жалбата е основателна и следва да се уважи, като се присъдат направените разноски по списък и видно от договор за адв.защита на л.8 –платено адв.възнаграждение в размер на 1000лв., което не е прекомерно.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на А. Б. Ч. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №1627 от 29.07.2019г.на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е съкратена длъжността ѝ „старши експерт“, IV ранга в отдел „Оторизация на плащанията по частни проекти“ в Дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитието на селските райони“ в ДФЗ.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Ч. направените по делото разноски в размер на 1000лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: